

naar man indfører en saadan Ændring, at der ikke finder Valg Sted, men de nuværende Statsrevisorer foretager Revisionen efter det nye Lovforslags Regler, idet vi altsaa venter med at foretage Valg efter den nye Lov, indtil Grundloven træder i Kraft. Der maa kunne indsættes en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, men det vil vi, som sagt, alt sammen kunne nærmere overveje.

J. Pedersen: Det kunde man naturligvis godt gøre, men jeg ser ikke, at der er meget vundet ved, at man lader en Lov træde i Kraft, uden at den dog kommer til at virke efter sin Bestemmelse.

Oluf Jensen: Ja, undskyld, jeg tror, at det ærede Medlem misforstaar mig. Jeg mener netop, at Lovforslagets andre Bestemmelser skal træde i Kraft; det er kun selve Bestemmelsen i § 1 om den Maade, hvorpaa Statsrevisorerne vælges, der ikke skulde træde i Kraft.

Jørgen Pedersen: Ja, disse Ting kunde man vel tage under nærmere Overvejelse i Udvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Oluf Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 27).

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at denne Sag maa tages til Behandling allerede i dette Møde, men hvis der ikke fremkommer Indsigelse mod det nu, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Finansministeren (Brandes): Folketinget har i Dag ved tre Behandlinger vedtaget det nu for Landstinget forelagte Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser. Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Finansministeren til at udstede Statsgældsbeviser til et Beløb af 75 Mill. Kr. Disse Statsgældsbeviser skal bære en Rente af 5 pCt., og de er overtagne af de 5 københavnske Banker, som Finansministeriet plejer at kontrahere med angaaende den Slags Ting, nemlig Nationalbanken, Privatbanken, Landmandsbanken, Handelsbanken og Laane- og Diskontobanken. De overtages til 99 pCt. under solidarisk Ansvar, men Bankerne forpligter sig til at udbyde dem offentlig til det paalydende Beløb. Statsgældsbeviserne løber for de 25 Mill. Kr.s Vedkommende paa 10 Aar og for de 50 Mill. Kr.s Vedkommende paa 15 Aar. Denne Ordning er truffet af Hensyn til, at der i 1925 forfalder et Statslaan paa 60 Mill. Kr., og hvis det nu foreslaaede Laan skulde forfalde med hele sit Beløb i 1926, vilde altsaa en meget stor Sum ophobe sig til Udbetaling i et forholdsvis kort Tidsrum for den danske Stat.

Naar jeg har tilladt mig at foreslaa, at Staten nu skrider til denne Foranstaltning, saa er det ikke, fordi der i Øjeblikket er en tvingende Nødvendighed for at føre Midler ind i Statskassen. Vel har man desværre maattet overskride Statens Konto i Nationalbanken med et forholdsvis mindre Beløb — dog med et Par Millioner —, men paa den anden Side kan man vente, at der vil indkomme et overordenlig stort Beløb den 1. December 1916 og den følgende Tid ved den overordentlige Indkomstskat. Imidlertid er der ingen, der ved, hvor stort dette Beløb vil blive, og dernæst er der det at mærke, at der er for Staten at udbetale to til Forfald kommende Statslaan, nemlig de Statsbeviser, som udstedtes i August i Aar, og som kun havde en Løbetid af $\frac{1}{2}$ Aar, hvorfor de forfalder i den kommende Februar Maaned med et Beløb af 25 Millioner, og i April Statsbeviser til et Beløb af 15 Mill. Kr. Disse sidste Statsbeviser hører ind under Loven af 2. August 1914, som gav Finansministeren Bemyndigelse til at udstede 25 Mill. Kr. i Statsbeviser, en Bemyndigelse, som den Gang kun benyttedes for de 10 Mill. Kr.s Vedkommende, hvilke 10 Millioner atter er tilbagebetalt. Det er altsaa saaledes, at vi staaar overfor en Udbetaling af 40 Mill. Kr., og hvis